

نویسنده: م.ک. بهادر اکمار «M.K.Bhadra Kumar» .
منبع و تاریخ نشر: آسیا - تایمز «2021-11-30» .
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

هند، پاکستان، طالبان در یک صفحه

India, Pakistan, Taliban on Same Page

دولت هند به سرعت در حال تطبیق با جریان های پنهان در استراتژی غرب برای تعامل مجدد با طالبان و پاکستان برای رسیدگی به بحران انسانی در افغانستان است .

The Indian government is rapidly adjusting to undercurrents in Western strategy to re-engage with Taliban and Pakistan to address the humanitarian crisis in Afghanistan.

افغان ها در کنار کیسه های غلات غذایی که به عنوان کمک توزیع می شود، نشسته اند

عملیات ضد تروریستی» سه هفته ای که ارتش هند از «11» اکتبر در جنگل با تا دوریان در پونچ پس از کشتن (9) سرباز از جمله دو افسر خرد سال و دو پلیس انجام داد، به عنوان «یکی از طولانی‌ترین عملیات هادر تاریخ شورش در جامو و کشمیر» اعلام شد ..

با این حال، هیچ کارمند یا سیاستمدار هندی انگشت خود را به سمت پاکستان نشانه نگرفتند. این در حالی است که در 21 اکتبر، پاکستان در نشست عمومی ناظر چند جانبه موسوم به گروه ویژه اقدام مالی (FATF) در مورد پولشویی و تا مین مالی تروریسم در پاریس با بررسی دقیق مواجه شد.

مجدداً، انتخابات ایالتی در اوتار پرادش و پنجاب که در افق سیاسی گسترده بسر رسید؛ حزب بهاراتیا جاناتا تا کنون پاکستان را در طول مبارزات انتخاباتی به عنوان مایه ترس و وحشت خود تشخیص نداده است.

دهلی در عوض؛ ابتکار رد پیلما تیک را برای تعامل سازنده با پاکستان به منظور جستجوی مسیر تسهیلات ترانزیتی برای انتقال (50000) تن گندم به عنوان کمک بشردوستانه به افغانستان اتخاذ کرد. نکته اصلی این است که دهلی مسیر پاکستان را برای انتقال این (50000) تن گندم ترجیح داده است.

عجیب است که با زهم، این ابتکار با تصمیم دولت در مورد بازگشایی کریدور **کرتارپور** همپوشانی داشت - که به اندازه کافی جالب، و با تحریک برخی پاکستانی‌ها. توام بوده است.

اکنون مشخص شده است که پاکستان برای درخواست ترانزیت برای انتقال گندم هند به افغانستان سیگنال سبز داده است. این روش‌ها بین دهلی و اسلام‌آباد مورد بحث است. در واقع، رهبری طالبان قبلاً درخواست هند برای ترانزیت از طریق مرز واگه را تأیید کرده بود.

بدون شک، پاسخ مثبت پاکستان پیامدهای عمیقی دارد، زیرا اسلام‌آباد عملاً آغاز تعامل سازنده بین دهلی و مقامات طالبان در کابل را تسهیل می‌کند.

به عبارت دیگر، دهلی، اسلام‌آباد و کابل در زمینه رسیدگی به بحران انسانی در افغانستان در یک صفحه قرار می‌گیرند.

فولکلور سابق بر این بود که هند یک جنبش مقاومت ضد طالبان را دوباره حمایت می‌کند و پاکستان حضور هند را از کابل بیرون می‌کشد. اکنون هر دو فرض باید کنار گذاشته شوند. دهلی تسلط طالبان در کابل را به عنوان یک واقعیت پذیرفته است و به نظر می‌رسد به طور فزاینده‌ای نسبت به دیدگاه دگماتیک خود از طالبان به عنوان نیابتی صرف ارتش و تشکیلات امنیتی پاکستان مطمئن نیست.

در حالی که این نقاط را به هم وصل می‌کنیم، آنچه نمایان می‌شود این است که دولت

هند به سرعت در حال تطبیق با جریان های مخفی استراتژی غرب برای تعامل مجدد با طالبان و پاکستان است. اساساً، دولت هند هرگز واقعاً سیاست های خود را از استراتژی ایالات متحده جدا نکرد.

از سرگیری مذاکرات آخر هفته گذشته در دوحه بین نمایندگان ایالات متحده و اتحادیه اروپا و طالبان نشان می دهد که قدرت های غربی در حال تغییر چرخش هستند. آنچه در این راستا انگیزه ایجاد می کند دو چیز است - **اول** اینکه تا زمانی که به وضعیت انسانی فوری رسیدگی نشود و با ایجاد نقد ینگی در اقتصاد از فروپاشی سیستم بانکی افغانستان جلوگیری شود، جریان پناهجویان از کشور در معرض خطر است.

دوم، گروه های تروریستی فعال در افغانستان در حال افزایش هستند و طالبان برای مقابله با آنها به سختی تحت فشار هستند. هر دو سناریوهای بسیار مهم برای امنیت بین المللی هستند.

سپس، نگرانی عمده غرب وجود دارد که غیابت طولانی مدت از کابل تنها می تواند به نفع چین و روسیه (و ایران) باشد. سیاست ایالات متحده در جنبه "مشروعیت" دولت طالبان گرفتار شده است. برعکس، مسکو، پکن و تهران با احتیاط از موضوع بحث برانگیز «مشروعیت» که فضایی را برای آنها ایجاد می کند تا روابط خود را با مقامات کابل حتی بدون به رسمیت شناختن دولت طالبان توسعه دهند، کنار گذاشته اند.

گزارش اخیر در گلوبال تایمز فاش کرد که چندین شرکت چینی حتی در حال انجام بازرسی در محل از پروژه های بالقوه **لیتیوم** در افغانستان هستند. مطمئناً، شرکت های آمریکایی که تحت نظارت اشرف غنی مخفیانه با **لیتیوم** افغانستان تجارت می کردند، با دیدن از این که شرکت های چینی با یک راهپیمایی تا آنجا که آنها در حال نزدیک به دزدیدن هستند عصبانی می شوند.

در چنین پس زمینه ای، واشنگتن در پاکستان را زده و به دنبال کمک برای تعیین شرایط تعامل غرب با طالبان است. پاکستان مایل است کمک کند. علیرغم موضع گیری شدید ضد غربی **عمران خان** در گذشته، پس از رسیدن به نخست وزیری، او درجه قابل توجهی از عمل گرایی از خود نشان داده است - همانطور که صراحتش برای کمک گرفتن از صندوق بین المللی پول یا توجه به خواسته های ایالات متحده برای کند شدن برده لیز اقتصادی چین و پاکستان (CPEC) گواهی می دهد.

به هر حال، سفر اخیر یک هیئت عالی رتبه نظامی راولپندی پاکستان از **ناتو** در بروکسل و سخنان پر خاشکگرانه در مورد نقش درخشان پاکستان به عنوان متحد نظامی توسط ینس استولتنبرگ، دبیرکل این ائتلاف، نشان می دهد که ایالات متحده انتظار دارد پاکستان نقش تعدیل کننده را در برابر رژیم طالبان ایفا کند، مشا به آنچه **پرویز مشرف** در پابین دست حملات 11 سپتامبر در نیویورک و واشنگتن بیست و یک سال پیش انجام داد.

تعجب نکنید اگر پاکستان به درخواست های ایالات متحده برای دسترسی به پایگاه های

خود برای انجام عملیات ضد تروریستی در افغانستان توجه کند. شایعات در مورد ایجاد یک پایگاه هوایی جدید در نصیرآباد (نزدیک به مرز افغانستان) از بین رفتن خودداری می کنند .

البته، ایالات متحده در اتخاذ سیاست چماق و هویج ماهر است FATF مانند یک آلبا تروس (یا پرنده قوی و پهن دریایی) بر گردن پاکستان است - و اقتصاد پاکستان در حال حاضر در وضعیت وخیمی قرار دارد. از سوی دیگر، در یک چرخش قابل توجه، کاخ سفید اکنون **عمران خان** را در فهرست دعوت شدگان خود برای اجلاس سران دموکراسی قرار داده است که در تاریخ 9 تا 10 دسامبر به میزبانی رئیس جمهور **بایدن** برگزار می شود.

کاملاً قابل تصور است که دولت **بایدن** انتظار داشته باشد دهلی مواضع خصمانه خود را در قبال پاکستان در این شرایط تعدیل کند ، زمانی که پروژه انگلیسی-آمریکایی برای تعامل با طالبان با کمک رهبری نظامی پاکستان در مرحله پیشرفت است .

البته بخش خوب آن این است که روندهای فوق به کاهش تنش های هند و پاکستان کمک می کند. احتمالاً با نزدیک شدن به انتخابات ایالتی در ایالت های پنجاب و UP هند که در ماه فوریه یا مارس برگزار می شود، آزمون تورنسل انجام خواهد شد. آیا ناسیونالیست های هندو پاکستان را در کمپین انتخاباتی خود به عنوان ابله معرفی خواهند کرد؟

در همین حال، محموله گندم به افغانستان شامل کاروانی متشکل از 5000 کامیون می شود - چیزی حدود 200 کامیون که هر روز تا یک یا دو ماه در شرایط سخت زمستان از واگه و گذرگاه خیبر عبور می کنند. حماسه حماسی به یقین هیجان انگیز است و ممکن است روایت هند و پاکستان را بازنویسی کند. در واقع، بحران بشردوستانه در افغانستان، هند، پاکستان و طالبان را در یک صفحه قرار داده است - چیزی که تا همین اواخر غیرقابل تصور بود.

----- **با تقدیم احترامات (02-12-2021)**